

έγκρισιν τοῦ ὑπὸ ταύτης προτεινομένου συστήματος ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἡ τοιαύτη ἄλλως τε ἐγκατάστασις δὲν θέλει ἐπισύρει διὰ διύλισιν 16.000 κ. μ. ἡμερησίως δαπάνην ἀνωτέραν τῶν 500,000 δραχμῶν ἔχει ὅμως, τὸ μειονέκτημα ἐκτὸς τῆς μὴ καταστροφῆς τῶν ἀναπτυχθησομένων ἐν τοῖς ὕδαις τῶν ἀσκεπῶν δεξαμενῶν δυσοσμῶν καὶ ἀηδῶν γεύσεων τῆς τηρήσεως τῆς δεξαμενῆς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀρχικῷ ὑψομέτρῳ, μὴ δεσπόζοντι ἀπασῶν τῶν συνοικιῶν καὶ μὴ δυναμένης συνεπῶς ἵνα ἔξεπηρετῇ πάσας τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς ὅλων τῶν συνοικιῶν τούτων.

Ἐν τέλει προσθέτομεν ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως μετακληθεὶς ἀντὶ ἀδροτάτης δαπάνης γάλλος Ἀρχιμηχανικὸς κ. Bechemann εἰδίκος περὶ τὰ ὑδραυλικά, ἀπεφάνθη ὡς ἔπειται προκειμένου περὶ τῶν ἀσκεπῶν τούτων δεξαμενῶν.

«Ἐὰν ὅντως ληφθῇ ὑπὸ ὅψει ἡ ποιότης τοῦ ὕδαιτος τὸ δυοῖν δύνανται νὰ παράσχωσι, αἱ ἀσκεπεῖς δεξαμενά, παρατηροῦμεν ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι ὑπὸ τὸ λίαν ἔχοδον καὶ θεομότατον διαρκοῦντος τοῦ θέρους αἱλία τῆς Ἀττικῆς, αἱ τεχνιταὶ αὗται λίμναι θὰ κατέλθωσι πολὺ κατὰ τὸν χρόνον τῶν μεγάλων καυσώνων, θὰ ἀποβῶσι τότε κατά τι τελματώδεις καὶ θὰ παρέχωσιν ὑδωρ ἐκ τῶν μετριωτέρων, θερμόν, πλήρες δργανικῶν οὐσιῶν, θολὸν ἴσως καὶ ἀηδές, ὡς συνέβη ἐνίστε εἰς ἄλλας χώρας, καὶ εἰς κλίματα μᾶλλον εὔκρατα καὶ σχετικῶς ὑγρά καὶ ψυχρά ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ».

Καὶ τέλος ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 6354 ἀπὸ 8 Μαΐου 1904 ἐγγράφου τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων συστάσα τεχνικὴ ἐπιτροπή, ἀπορθίτουσα τὸ σύστημα τῶν ἀσκεπῶν δεξαμενῶν τοῦ Φασίδερι, εἰς ἀς μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκη ἐπιτρέπεται, ὡς λέγει, νὰ καταφύγῃ τις, ἀσπάζεται τὴν κατασκευὴν ὑδροφραγμάτων εἰς διάφορα τῆς ὑδρογραφικῆς λεκάνης σημεῖα καταλλήλως ἐκλεγόμενα, οὐχὶ βεβαίως ὅπως σχηματισθῶσι ἀσκεπεῖς ὑδρεύσεως δεξαμεναί, ἀλλὰ πρὸς τροφοδότησιν καὶ ἐμπλουτισμόν, ὡς ὥτιδες ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διατυπόνει, τῶν ὑπογείων ὑδροφόρων κροκαλοπαγῶν στρωμάτων ἐξ ὧν προέρχονται καὶ τὰ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ὕδατα, σύστημα τούτοσι, ὅπερ πολὺ διαφέρει τοῦ συστήματος τῶν ἀσκεπῶν δεξαμενῶν καὶ ὅπερ τινες ἐκ παρεξηγήσεως ἡ καὶ ἐπὶ προθέσεως ἐσύγχισαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὅπερ σύστημα ἐν ἑτέρῳ ἀρθρῷ θέλομεν διερευνήσει ἀντὶ ὅντως τυγχάνῃ ἐπιτευκτὸν καὶ ἐφαρμόσιμον διὰ τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ καθηγητοῦ Simony ἡ ἔξωτεροικὴ θερμοκρασία ἐπιδρᾷ μέχρι βάθους 15 μέτρων ἐν τῷ ὕδαιτι τῶν ἀσκεπῶν δεξαμενῶν καὶ ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλει τὴν χρῆσιν ἀναψυκτικῶν μέσων ἡτις ὅμως ἐπισύρει οὕτω προσθέτους καταναλώσεως δαπάνας.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἐν συμπεράσματι, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἀσκεπῶν δι' ὑδροφρακτῶν (Barges) δεξαμενῶν ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, προσκροῦν εἰς μετεωρολογικὴν καὶ λατούγιεινήν ἀποψιν, ἔξερχεται τῶν ὁρίων τῶν μηχανικῶν γνώσεων, καὶ ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων συστᾶσαν, ὡς προελέχθη, πρὸς ἔξτασιν τοῦ ζητήματος ἐπιτροπῆς ἐκ μόνον μηχανικῶν, ἔδει ἵνα λάβωσι μέρος καὶ ὁ κ. Αἰγινίτης διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, καὶ δύο ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν διακεκριμένων ὑγιειονολόγων λατρῶν, πρᾶγμα διπερ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἔχουσα τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνητικούς Κυβέρνησις θέλει πρᾶξει, ἔχουσα ὑπὸ ὅψει ὅτι δοσον μεγάλα ἀγαθὰ προσφέρει ἡ προσπόρισις ὑγιεινοῦ ὑδατος εἰς τινα πόλιν, ἔξαίρουσα τὸν πολιτισμὸν καὶ βελτιόνουσα τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, κατὰ τοσοῦτον δλέθρια ἀποτελέσματα ἐπιφέρει ἡ προσπόρισις κακῆς καὶ ἀνθυγιεινῆς ποιότητος τοιούτου καὶ ὅτι συνεπῶς τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Πρωτευούσης χρήζει σοβαροτάτης καὶ ἐμβοτιστάτης ἔξετάσεως καὶ μελέτης ἣν ἀπείποτε θέλομεν παρακολούθησει.

ANT. MANAPAKHIS
Συνταξιοῦντος νομομηχανικός.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΙΔΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ

ΙΠΟ

ΠΙΕΤΡΟΥ Ι. ΚΟΝΤΟΥ

Πρωτότυπον ἀληθῶς καὶ τὸν τόπον σοβαρῶς ἐνδιαφέρουσαν περὶ δασῶν μελέτην ἔξεδωκεν ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον ὁ δασολόγος κ. Πέτρος Κοντός, δασάρχης Ἀττικῆς.

Ἡ μελέτη αὕτη ἡ δοποία περιέχει πληθὺν ἐπιστημονικῶν εἰδικῶν παρατηρήσεων διὰ τὴν χώραν ἡμῶν, ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα κεφαλαιώδη τμήματα.

Ἐν ἀρχῇ ὁ συγγραφεύς, στηριζόμενος ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν τῶν Ἐλλήνων κλασικῶν συγ-

γραφέων, ἐπὶ τῆς ἴστορίας τῶν πολιτισμῶν οἱ δόποιοι διεδέχθησαν ἀλλήλους ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἀπὸ 400 περίπου ἑτοῖς καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἀναπτύσσει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν ἴστορίαν τῶν Ἑλληνικῶν δασῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων Μυκηναϊκῶν χρόνων μέχρι σήμερον.

Τὸ δεύτερον καὶ σπουδαιότερον μέρος τοῦ ἔργου ἀφορᾷ τὴν ἔρευναν τῆς οἰκονομικῆς καθ' δλου σπουδαιότητος τῶν δασῶν, ὑποδεικνύον τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν σπουδαιότητα τῆς δασικῆς παραγωγῆς ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν, ἀναπτύσσει τὰς μεταξὺ τῶν δασῶν, τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας καὶ ἰδίᾳ τῆς νομαδικῆς τοιαύτης ὑφισταμένας σχέσεις καὶ συνιστᾶ τέλος τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα μέσα, πρὸς τὰ δόποια κατὰ προδιαγεγραμμένον σύστημα πρόπει νὰ στραφῶσιν οἱ πολλαπλοὶ παρ' ἡμῖν κοινωνικοὶ παράγοντες ὅπως τὸ Κράτος, αἱ Κοινότητες κλπ., ἐὰν ἐπιθυμῶσιν ἀκολουθοῦντες ὑγιᾶ δασικὴν πολιτικὴν νὰ ἔδωσι τὴν δασικὴν παραγωγὴν τῆς χώρας ἡμῶν βελτιωμένην καὶ ἐντονωτέραν καθισταμένην.

Τὸ τρίτον μέρος τῆς συγγραφῆς πραγματεύεται τὴν προστατευτικὴν σημασίαν τῶν δασῶν καὶ ἀναπτύσσει ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων, μακρὰν πάσης ὑπερβολῆς, καὶ ἀναιροῦν πολλὰς πεπλανημένας δοξασίας, τὴν προστατευτικὴν σημασίαν τῶν δασῶν ἐν σχέσει δηλαδὴ πρὸς τὴν πρόληψιν τῶν ἀπὸ τῶν χειμαρρῶν καταστροφῶν, τὸν σχηματισμὸν τῶν πηγῶν καὶ τὸ κλῖμα μιᾶς χώρας καὶ μάλιστα τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ περιγράφει ἐν τέλει τὴν ὑγιεινὴν καὶ στρατιωτικὴν σημασίαν τῶν δασῶν.

Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ἔργου, τὸ δόποιον ἀποτελεῖ καὶ τὸ φιλολογικότερον καὶ αἰσθητικώτερον αὐτοῦ τμῆμα, ἀναπτύσσει ἐν ἀπλῇ καὶ ρεούσῃ γλώσσῃ τὴν ἵδεωδην σημασίαν τῶν δασῶν καὶ περιέχει κεφάλαια σχετικὰ πρὸς τὴν ἐντὸς τῶν δασῶν θήραν, τὴν αἰσθητικὴν καὶ ἥθικὴν σημασίαν τῶν δασῶν καὶ τέλος καὶ πρὸς τὴν παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις, Μυθολογίαν καὶ λατρείαν τῶν δένδρων καὶ τῶν δασῶν.

Ἐν τοῖς κεφαλαίοις τούτοις παρενέρχονται καὶ γνῶμαι πολλῶν μεγάλων συγγραφέων φιλοσόφων καὶ ποιητῶν οὐ μόνον ἐκ τῶν κλασικῶν Ἑλληνικῶν χρόνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεταγενεστέρων καὶ συγχρόνων λαῶν ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Σαΐζηρος μέχρι τοῦ Οὐμβόλδου καὶ τοῦ Βύρωνος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Φράγματα ὑδρεύσεως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. — Φαίνεται ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον σαφῆ ἴδεαν τῆς ὠφελείας ὃν πρόξενα γίνονται τὰ φράγματα ὑδρεύσεως, περὶ ὃν νῦν τόσος γίνεται λόγος.

Εἰς τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος περὶ Νόμων ὑπάρχει ἡ κάτωθι σοφὴ ὑδρολογικὴ περιγραφὴ περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑετίων ὑδάτων πρὸς ὑδρευσιν, δημοσιευμένη διάλογη ὃς ὅτις ἔχει:

«Καὶ τῶν ἐκ Διὸς ὑδάτων, ἵνα τὴν χώραν «μὴ κακουργῇ, μᾶλλον δὲ ὠφελῇ δέοντα ἐκ «τῶν ὑψηλῶν εἰς τὰς ἐν τοῖς ὅρεοι νάπας ὅσαι «κοῦλαι, τὰς ἐκροὰς αὐτῶν εἴργοντας οἰκοδομήμασι τε καὶ ταφρεύμασιν, δπως ἀν τὰς «παρὰ τοῦ Διὸς ὕδατα καταδεχόμεναι καὶ πλέονται, τοῖς ὑποκάτωθεν ἀγροῖς τε καὶ τόποις πασιν νάματα καὶ κρήνας ποιοῦσαι, καὶ «τοὺς αὐχμηροτάτους τόπους πολυνύδρους τε «καὶ εὐνόδους ἀπεργάζονται.» Περὶ Νόμων ΣΤ'. VIII. 761.

A. K.

Διαστάσεις τῶν κυμάτων. — Τὸ ὑδρογραφικὸν γραφεῖον τῆς Βάσιγτων ἐπὶ πολὺ ἡσηλήνῃ εἰς μελέτας καὶ καταμετρήσεις σχετικάς πρὸς τὰς διαστάσεις τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης. Κατὰ τὰς μακρὰς ταύτας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις τὰ μεγάλα συνήθη κύματα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἔχουσι μέσον ὑψος 9 μέτρων ἐνῷ τὸ ὑψος τῶν ἐγειρομένων ὑπὸ ίσχυρῶν τρικυμιῶν καὶ καταιγίδων ἀνέρχεται εἰς 12 μέτρα ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς 14,50. Τὰ μεγαλείτερα κύματα ἔχουσι συνήθως μῆκος 150 – 180 μέτρων, ἔξαιρετικῶς δύμως παρετηρήσθησαν καὶ τινα μήκους 500 μ. παρουσιάζοντα χρονικὴν περίοδον 23 δευτερολέπτων. Γενικῶς δον τὸ μῆκος τῶν κυμάτων εἶνε μεγαλείτερον ἐπὶ τοσοῦτον ἡ σχέσης τοῦ ὑψος πρὸς τὸ μῆκος τῶν κυμάτων εἶνε μικροτέρα.

Ἡ ἡλικία τῆς γῆς. — Τὸ τμῆμα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ πρότινος χρόνου συνελθόντος ἐν Νέα-Υόρκῃ ἀστρονομικοῦ συνεδρίου, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ φαδίου καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σωμάτων τοῦ γηίνου φλοιοῦ, ἔξήτασε τὴν ἡλικίαν τῆς γῆς. 'Ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος δὲ σχετικοῦ ὑπομήματος ὑπὸ τοῦ λόρδου Kelvin ἔξάγεται, ὅτι ἡ ἡλικία τοῦ γηίνου πλανήτου ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσιν ἑκατομ. ἔτη.

N. B.